

A dream come true

Når EM i dressur afvikles i Göteborg i uge 34, er det en drøm der går i oplevelse for Anna Zibrandtsen. Selvom hun bare er 23 år, debuterer hun nu på seniorlandsholdet, og det endda på en hest hun har haft i mindre et halvt år. På trods af at Anna og Arlando kun har haft ganske få Grand Prix-starter, har makkerparret redet sig direkte ind på EM-holdet, fordi ekvipagens kurve har været støt opadgående. Men nu er Arlando heller ikke en hvilken som helst hest. Den 12-årige brune hingst har været en fast del af det hollandske landshold i nogle år, og var senest med ved OL i Rio i 2016 med Diedrik van Silfhout. Men på trods af hestens åbenlyse kvaliteter er det ikke bare lige til at sætte sig op og styre igennem et Grand Prix program. Selvom Anna har redet U25 Grand Prix, er det først på ryggen af Arlando, at Anna har redet senior Grand Prix og Grand Prix Special i konkurrence. Noget der kun har kunnet lade sig gøre, fordi ekvipagen meget hurtigt er fundet sammen i et rigtig godt samarbejde. Vi har sat SPOT på Anna Zibrandtsen.

Hvornår startede interessen for ridning/dressur?

Den startede tidligt. Jeg blev faktisk allerede sat op på en hest som spædbarn. Der gik dog lidt før det udviklede sig, men min mor har altid redet og haft heste, så det faldt meget naturligt, at jeg også fattede interesse for dem. Jeg startede faktisk med at ride military, men hver gang gik det bedst på dressurbanen. Så jeg lagde to og to sammen og sadlede om, siger Anna med et glimt i øjet.

Fuld tilfredshed efter en af de få Grand Prix starter EM-ekvipagen Anna Zibrandtsen og Arlando endnu har haft

Hvad er det ved dressur, der fascinerer dig?

Det er især samspillet med hesten. Jeg synes, det er fascinerende at få det hele til at gå op i en højere enhed. De udfordringer, der er ved at arbejde med et levende dyr, giver bare en endnu federe fornemmelse, når det så lykkes. I modsætning til en bil, der reagerer på samme måde, hver gang man trykker på speederen, så er det jo ikke garanteret med en hest. Den "Fingerspitzgefühl" det kræver at få den ønskede reaktion, det er enormt fascinerende. Og så er det bare noget helt særligt, at man kan opbygge et bånd og et makkerskab med et levende dyr i et

A dream come true

sådant omfang, at man kender hinanden ud og ind. Det, synes jeg, er ekstremt fascinerende.

Hvordan ser en typisk dag ud for dig?

Typisk starter jeg kl. 7.30, hvor jeg går en tur med et par af hestene. Jeg vil gerne selv have hestene i hænderne, for jeg vil også gerne kende dem uden for dressurbanen. Men jeg rider ca. 8 heste dagligt, så det er nødvendigt med lidt hjælp, til at gøre dem klar. Det har jeg frem til kl. 15, og så tager jeg selv 1-2 heste "fra bunden" for netop at få et andet forhold til dem, end kun at sidde på ryggen af dem. Derudover underviser jeg ca. 2 elever dagligt.

Hvad kræver det at ride dressur på højt niveau?

Først og fremmest kræver det et godt set-up i form af et godt team bestående af eks. smed, dyrlæge og træner. Dressur på højt plan kræver mere end bare en hest og en rytter. Det hele skal gå op i en højere enhed. Rytteren skal have den rette tankegang og være mentalt forberedt, og så skal man også som rytter fokusere på at finde de rigtige heste. Det vil sige heste, der ikke bare har kvalitet, men i høj grad også har en god arbejdsindstilling, og som matcher rytteren. Ellers opnår man ikke det gode samarbejde. Og skal man nok også bruge lidt held, smiler Anna.

En dygtig smed er en del af det vigtige team

Hvordan træner du og forbereder dig på store mesterskaber?

Da partnerskabet mellem Arlando og jeg er så nyt, som det er, har jeg valgt at blive i Holland hos stalden og rytteren, hvor han har været i de sidste 10 år. Det giver en tryghed og gør, at både Arlando og jeg mere sikre på os selv og hinanden. Rent ridemæssigt går en stor del af den daglige træning ud på, at vi holder ham smidig og løsgjort, og når mesterskaberne nærmer sig, sætter vi lidt mere fokus på detaljerne. Generelt er det vigtigt, at tingene ikke afviger alt for meget fra dagligdagen. På den måde skabes mest mulig ro. Desuden er det vigtigt for mig, at både Arlando og jeg selv i god form, så vi har en god motorik og kondition. Og hvis jeg føler, at jeg bliver nervøs, så rådfører jeg mig med den, jeg mener, kan råde mig bedst i den givne situation.

A dream come true

Er fokus på noget særligt her op mod EM

”Ja... EM”, griner Anna. ”Lige nu er det det altoverskyggende. Jeg spiser, træner, og lever med fokus på EM. Det bliver en fantastisk oplevelse.”

Anna ser meget frem til EM og flere store oplevelser med Arlando

Hvad er dine forventninger til EM?

Uha, det er jo altid et svært spørgsmål... Min forventning er, at vi leverer nogle stabile runder, hvor vi bliver styrket i vores samarbejdet og får fremhævet Arlandos bedste kvaliteter i en konkurrencesituation.

Er der en hest, der har en særlig plads i dit hjerte?

Min juniorhest Capriciella har altid betydet utroligt meget for mig. Hun er noget helt særligt, og det var med hende, at jeg første gang var med, der hvor det var rigtig sjovt. Hun har en stor del af æren for min (hurtige) udvikling som dressurrytter. Foruden Capriciella er jeg på ret kort tid blevet meget glad for Arne (Arne er Arlandos kælenavn). Han har vist sig at være en fantastisk kammerat, og han giver alt, hvad han har i sig, hver gang. Jeg glæder mig meget til fremtiden med ham.

Anna og Capriciella i deres juniortid

Hvad er din største sportslige præstation?

Det er nok, da jeg som juniorrytter på bare 3 måneder kom fra ingenting til tre EM medaljer. Det gik stærkt. Jeg havde næsten lige taget beslutningen om, at satse på dressuren fremfor military, så det var virkelig overvældende, at det gik så godt så hurtigt. Og det er lidt samme situation og fornemmelse nu - at Arlando og jeg på knapt 4 måneder har redet os ind på seniorlandsholdet. Det er mere, end jeg havde turde drømme om.

A dream come true

Har du nogle idoler i sporten, som du vil fremhæve?

Jeg vil hellere fremhæve nogle minder, som gav mig gåsehud. Da Andreas Helgstrand red Blue Hors Matiné op ad midterlinjen ved WEG i 2006. Mine hår rejser sig stadig, hvis jeg kigger på videoen. Det samme gælder for Edward Gal og Totilas i 2010. Dét er nogle ekvipager, jeg aldrig vil glemme.

Når du ikke er til hest, hvad laver du så?

"Når jeg ikke er til hest? Er der noget som hedder det?" griner Anna. Når det en sjælden gang i mellem sker, prioriterer jeg at holde mig i form ved at motionere. Jeg spiller også gerne tennis, hvis der er tid til det. Og så har jeg lidt interesse i nogle af familiens mindre firmaer.

Annas familie ejer bl.a. Zibrasport, der leverer livestreaming fra ridesporten og andre sportsgrene.

Hvordan ser fremtiden ud?

Jeg synes, fremtiden ser rigtig lys ud. Jeg glæder mig til masser af udfordringer med Arne (Arlando) i fremtiden, og så har jeg flere unge meget lovende heste på vej derhjemme. Vi har fået lavet et godt set-up af gode heste i forskellige aldersgrupper med et godt flow, hvor hestene overlapper hinanden, så der hele tiden er mulighed for en løbende udvikling. På den måde skulle det gerne være muligt, at blive på eliteniveau fremadrettet.